ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2014

Vyhlásené: 15.04.2014 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

93

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky oznamuje, že 13. novembra 2012 bola v Bratislave podpísaná Zmluva medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Kuvajtského štátu o zamedzení dvojitého zdanenia a predchádzaní daňovému úniku v odbore daní z príjmov. Národná rada Slovenskej republiky uznesením č. 578 z 15. mája 2013 vyslovila so zmluvou súhlas a rozhodla o tom, že ide o medzinárodnú zmluvu podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi. Prezident Slovenskej republiky ratifikoval zmluvu 4. júla 2013. Zmluva nadobudne platnosť 21. apríla 2014 v súlade s článkom 27. Ustanovenia podľa článku 27 ods. a) a b) sa budú vykonávať od 1. januára 2015.

K oznámeniu č. 93
2014 Z. z.

ZMLUVA medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Kuvajtského štátu o zamedzení dvojitého zdanenia a predchádzaní daňovému úniku v odbore daní z príjmov

Vláda Slovenskej republiky a vláda Kuvajtského štátu

želajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a predchádzaní daňovému úniku v odbore daní z príjmov,

dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2
Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

(1) Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov ukladané zmluvným štátom, jeho nižšími správnymi útvarmi alebo miestnymi orgánmi bez ohľadu na spôsob ich vyberania.

(2) Za dane z príjmov sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov, alebo z časti príjmov vrátane daní zo zisku zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, alebo daní z celkovej čiastky miezd alebo platov vyplácaných podnikmi.

(3) Súčasné dane, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, sú najmä

a) v prípade Kuvajtu:

1. daň z príjmov právnických osôb,
2. príspevok z čistých ziskov kuvajtských shareholdingových spoločností plynúci Kuvajtskej nadácii pre rozvoj vedy (Kuwait Foundation for Advancement of Science - KFAS),
3. príspevok z čistých ziskov kuvajtských shareholdingových spoločností plynúci na podporu štátneho rozpočtu,
4. zakat
5. daň ukladaná na podporu národných zamestnancov,
(ďalej len „kuvajtská daň“)

a) v Slovenskej republike

1. daň z príjmov fyzických osôb,
2. daň z príjmov právnických osôb,
(ďalej len „slovenská daň“),

(4) Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky dane rovnakého alebo v podstate podobného druhu, ktoré sa budú ukladať odo dňa podpisu tejto zmluvy popri súčasných daniach alebo namiesto nich. Príslušné orgány zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich príslušných daňových právnych predpisoch.

Článok 3
Všeobecné definície

(1) Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad

a) pojem „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a akékoľvek iné združenie osôb,

b) pojem „spoločnosť“ označuje právnickú osobu alebo osobu, s ktorou sa na daňové účely zaobchádza ako s právnickou osobou,

c) pojmy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

d) pojem „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom prevádzkovanú podnikom, ktorého miesto skutočného vedenia sa nachádza v jednom zo zmluvných štátov, okrem prípadov, ak takáto loď alebo lietadlo je prevádzkovaná len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

e) Pojem „Kuvajt“ označuje územie Kuvajtského štátu vrátane oblastí nad výsostnými vodami, ktoré v súlade s medzinárodným právom je alebo bude označený podľa kuvajtských právnych predpisov ako oblasť, nad ktorou Kuvajt môže vykonávať suverénne práva alebo právomoc,

f) pojem „Slovenská republika“ označuje Slovenskú republiku a použitý v zemepisnom zmysle označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a právomoc v súlade s pravidlami medzinárodného práva,

g) pojmy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislostí Slovenskú republiku alebo Kuvajtský štát,

h) pojem „štátny príslušník“ vo vzťahu k zmluvnému štátu označuje

1. fyzickú osobu, ktorá má štátnu príslušnosť alebo štátne občianstvo toho zmluvného štátu,
2. právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo združenie zriadené podľa vnútroštátnych právnych predpisov platných v tom zmluvnom štáte,

i) pojem „príslušný orgán“ označuje

1. v prípade Kuvajtu: ministra financií alebo splnomocneného zástupcu ministra financií,
2. v prípade Slovenskej republiky: ministerstvo financií alebo jeho splnomocneného zástupcu,

(2) Pri uplatňovaní zmluvy niektorým zmluvným štátom, každý pojem nedefinovaný v zmluve, ak si to súvislosť nevyžaduje inak, má vždy taký význam, aký má v danom čase podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu na účely daní, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, pričom význam podľa príslušných daňových predpisov toho zmluvného štátu má prednosť pred významom, aký má ten pojem podľa iných právnych predpisov toho zmluvného štátu.

Článok 4
Rezident

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu podlieha v tomto zmluvnom štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, trvalého pobytu, sídla, miesta registrácie, miesta vedenia alebo iného podobného kritéria a taktiež samotný zmluvný štát a každý jeho územný správny útvar alebo miestny orgán. Tento pojem však nezahŕňa osobu, ktorá podlieha zdaneniu v tom zmluvnom štáte len preto, že jej plynú príjmy zo zdrojov v tomto zmluvnom štáte. Na účely určenia definície fyzických osôb v prípade Kuvajtu pojem „rezident“ označuje fyzickú osobu, ktorá má bydlisko v Kuvajte a je štátnym príslušníkom Kuvajtu.

(2) Na účely odseku 1, rezident zmluvného štátu zahŕňa všetky nasledujúce:

a) vládu zmluvného štátu alebo jeho nižší správny útvar alebo miestny orgán,

b) vládnu inštitúciu vytvorenú v tomto štáte podľa verejného práva,

c) osobu založenú v tom štáte, ktorej majetok poskytol ten štát alebo jeho nižší správny útvar alebo miestny orgán alebo vládna inštitúcia definovaná v písmene b) spolu s inými štátmi.

(3) Ak je podľa ustanovení odseku 1 fyzická osoba rezidentom oboch zmluvných štátov, tak sa jej postavenie určí takto:

a) osoba sa považuje za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom má k dispozícii trvalo dostupné bývanie; ak má k dispozícii trvalo dostupné bývanie v oboch zmluvných štátoch, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ku ktorému má bližšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom štáte má osoba stredisko svojich životných záujmov, alebo ak nemá trvalo dostupné bývanie v žiadnom štáte, považuje sa za rezidenta len toho štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

d) ak sa postavenie osoby nedá určiť podľa ustanovení písmen a) až c), tak príslušné orgány zmluvných štátov vyriešia tento problém vzájomnou dohodou.

(4) Ak je podľa ustanovení odsekov 1 a 2 osoba iná než fyzická osoba rezidentom oboch zmluvných štátov, považuje sa za rezidenta len toho štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5
Stála prevádzkareň

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „stála prevádzkareň“ označuje trvalé miesto na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

(2) Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä

a) miesto vedenia,

b) pobočku,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu,

f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto týkajúce sa výskumu, využívania alebo ťažby prírodných zdrojov.

(3) Stavenisko, stavba, stavebný, montážny alebo inštalačný projekt alebo dozorné činnosti s tým spojené, sa považujú za stálu prevádzkareň len ak taká stavba, projekt alebo činnosti trvajú dlhšie ako deväť mesiacov.

(4) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku pojem „stála prevádzkareň“ nezahŕňa

a) použitie zariadenia iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,

b) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku iba na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,

c) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku iba na účely spracovania iným podnikom,

d) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie iba na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

e) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie iba na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,

f) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie iba na účely vykonávania akejkoľvek kombinácie činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého zariadenia na podnikanie vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravný alebo pomocný charakter.

(5) Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 osoba, iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 6, koná v zmluvnom štáte v mene podniku a má právomoc uzavierať zmluvy v mene podniku a obvykle ju uplatňuje, potom tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré by nezakladali existenciu stálej prevádzkarne podľa ustanovení uvedeného odseku, keby sa vykonávali prostredníctvom trvalého miesta na podnikanie.

(6) Nepredpokladá sa, že podnik má stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že v tomto štáte vykonáva činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo akéhokoľvek iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti. Ak sa však činnosti takéhoto agenta vykonávajú výlučne alebo takmer výlučne v mene toho podniku a ak by podmienky ich komerčných alebo finančných vzťahov dohodnuté medzi týmto podnikom a agentom boli odlišné od podmienok dohodnutých medzi nezávislými podnikmi, nebude sa považovať za nezávislého agenta v zmysle tohto odseku.

(7) Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tomto druhom štáte (či už prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), nevytvorí sama osebe z ktorejkoľvek takej spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

(1) Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Pojem „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, v ktorom sa ten majetok nachádza. V každom prípade tento pojem zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva vzťahujúce sa na pozemky podľa ustanovení občianskeho práva, právo užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

(3) Ustanovenia odseku 1 sa vzťahujú na príjmy z priameho používania, z nájmu alebo z iného spôsobu používania nehnuteľného majetku.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku.

Článok 7
Zisky z podnikania

(1) Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoju činnosť takým spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tej stálej prevádzkarni.

(2) Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, tej stálej prevádzkarni sa podľa ustanovení odseku 3 v každom zmluvnom štáte pripočítavajú zisky, ktoré by mohla dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok, a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.

(3) Pri stanovení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na činnosť tejto stálej prevádzkarne vrátane výdavkov na vedenie a všeobecných administratívnych výdavkov takto vynaložených, či už vznikli v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa táto stála prevádzkareň nachádza, alebo inde, zohľadňujúc platné právne predpisy a nariadenia. Takéto odpočítanie sa však nepovolí vo vzťahu k sumám, ak nejaké sú, plateným (inak ako na náhradu skutočných výdavkov) stálou prevádzkarňou vedeniu podniku alebo inej jeho kancelárii formou licenčných poplatkov, poplatkov alebo iných podobných platieb na účely využitia patentov alebo iných práv alebo formou provízie za určité služby poskytnuté buď vedením podniku, alebo s výnimkou prípadu bankových podnikov formou úrokov z peňazí požičaných stálej prevádzkarni. Pri stanovení ziskov stálej prevádzkarne sa podobne nebudú brať do úvahy sumy (iné ako náhrady skutočných nákladov) účtované stálou prevádzkarňou vedeniu svojho podniku či inej jeho kancelárii formou licenčných poplatkov, poplatkov alebo iných podobných platieb za využívanie patentov alebo iných práv alebo formou provízie za určité služby poskytnuté alebo za riadenie alebo formou úrokov z peňazí požičaných vedeniu podniku či iným jeho kanceláriám s výnimkou prípadu bankových podnikov.

(4) Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenia odseku 2 nevylučujú, aby ten zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené, obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

(5) Stálej prevádzkarni sa nepripočítavajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.

(6) Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.

(7) Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia tých článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8
Medzinárodná doprava

(1) Zisky z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

(2) Na účely tohto článku zisky z prevádzkovania lodí a lietadiel v medzinárodnej doprave zahŕňa aj tieto všetky:

a) zisky z prenájmu lodí bez posádky alebo lietadiel bez posádky

b) zisky z využívania, prevádzkovania alebo prenájmu kontajnerov vrátane prívesov a súvisiacich zariadení na prepravu kontajnerov používaných na prepravu tovarov,

ak je tento prenájom či využívanie, prevádzkovanie alebo prenájom, podľa okolností, príležitostný vo vzťahu k prevádzkovaniu lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave.

(3) Ak miesto skutočného vedenia podniku, ktorý prevádzkuje vodnú dopravu, je na palube lode, tak sa má za to, že sa nachádza buď v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský

prístav lode, alebo ak taký domovský prístav nie je, tak v tom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je prevádzkovateľ lode.

(4) Ustanovenia odseku 1 sa uplatnia aj na zisky z účasti na poole alebo spoločnom podnikaní alebo na medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9
Prepojené podniky

(1) Ak

a) sa podnik jedného zmluvného štátu zúčastňuje priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu, alebo

b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo zúčastňujú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu

a ak sú v týchto prípadoch oba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, na ktorých sa dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, na ktorých by sa dohodli nezávislé podniky, potom môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by v prípade neexistencie týchto podmienok jeden z nich dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov toho podniku a následne zdanené.

(2) Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku toho zmluvného štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v tomto druhom štáte a zisky takto zahrnuté, sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom ten druhý štát primerane upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov v tomto štáte. Pri stanovení tejto úpravy sa postupuje s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné orgány zmluvných štátov sa v prípade potreby spolu poradia.

(3) Ustanovenia odseku 2 sa neuplatnia, ak výsledkom súdneho, správneho alebo iného právneho konania je právoplatné rozhodnutie o tom, že za konanie, v ktorého dôsledku boli upravené zisky podľa odseku 1, jeden z dotknutých podnikov nesie právnu zodpovednosť, a to pre podvod, vedomú nedbanlivosť alebo úmyselný čin.

Článok 10
Dividendy

(1) Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu, ktorý je skutočným vlastníkom dividend, sa zdaňujú len v tom druhom zmluvnom štáte. Tento odsek sa nedotýka zdanenia ziskov spoločnosti, z ktorých sa dividendy vyplácajú.

(2) Pojem „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií, užívateľských („jouissance“) akcií, alebo („jouissance“) užívateľských práv, ťažobných akcií, zakladateľských akcií alebo iných práv, ktoré nie sú pohľadávkami, z podielov na zisku, ako aj iných príjmov, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ktorého je vyplácajúca spoločnosť rezidentom.

(3) Ustanovenia odseku 1 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého je rezidentom spoločnosť vyplácajúca dividendy, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza a vlastníctvo, s ohľadom na ktoré sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň. V tom prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.

Článok 11
Úroky

(1) Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto úroky sa však môžu zdaniť aj v tom zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov toho štátu, ale ak je skutočný vlastník úrokov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy úrokov. Príslušné úrady zmluvných štátov upravia po vzájomnej dohode spôsob uplatňovania tohto obmedzenia.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2, úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte sú vyňaté zo zdanenia v tomto štáte za predpokladu, že sú poberané a skutočne vlastnené alebo poberané v súvislosti s úverom, ktorý poskytuje, garantuje alebo zabezpečuje:

a) vláda zmluvného štátu, nižší správny útvar alebo miestny orgán, alebo centrálna (národná) banka zmluvného štátu,

b) inštitúcie založené podľa verejného práva, ktorých majetok je v úplnom vlastníctve vlády zmluvného štátu, a to na základe výmeny diplomatických nót medzi zmluvnými štátmi,

c) v prípade Slovenskej republiky

   1. Eximbanka, SR,

   2. Slovenská záručná a rozvojová banka, a.s.,

d) v prípade Kuvajtského štátu:

   1. Kuwait Investment Authority (Kuvajtský investičný orgán),

   2. Kuwait Petroleum Corporation (Kuvajtská ropná spoločnosť),

   3. Public Institution for Social Security (Verejný inštitút sociálneho zabezpečenia)

   4. Kuwait Fund for Arab Economic Development (Kuvajtský fond pre arabský hospodársky rozvoj).

(4) Pojem „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu, zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom, bez ohľadu na to či majú právo účasti na ziskoch dlžníka a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Penále ukladané za oneskorenú platbu sa nepovažuje za úroky na účely tohto článku.

(5) Ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň. V tom prípade sa uplatnia ustanovenia článkov 7.

(6) Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľ je rezidentom toho zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca úroky, bez ohľadu na to či je rezidentom niektorého zo zmluvných štátov, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, z ktorého sú úroky platené, a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne, potom sa predpokladá, že úroky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň.

(7) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov, alebo medzi nimi a treťou osobou, suma úrokov vzťahujúca sa na pohľadávku, z ktorej sa úroky platia, presahuje sumu, na ktorej by sa bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby

takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. Časť platieb presahujúca túto sumu sa v tom prípade zdaní podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

(1) Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto licenčné poplatky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ak je však skutočný vlastník licenčných poplatkov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy licenčných poplatkov.

(3) Pojem „licenčné poplatky“, použitý v tomto článku, označuje platby akéhokoľvek druhu prijaté ako odplata za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov a filmov alebo nahrávok pre rozhlasové alebo televízne vysielanie a iných prostriedkov obrazovej alebo zvukovej reprodukcie, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, dizajnu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo postupu, softvéru, alebo za použitie alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikateľskú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza a ak právo alebo majetok, za ktorý sa platia licenčné poplatky, sa skutočne viažu na tú stálu prevádzkareň. V tom prípade sa uplatnia ustanovenia článkov 7.

(5) Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, ktorého je platiteľ rezidentom. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky, bez ohľadu na to či je rezidentom niektorého zo zmluvných štátov, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky a tieto licenčné poplatky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne, potom sa predpokladá, že tie licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza stála prevádzkareň.

(6) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom, alebo medzi nimi a treťou osobou, suma licenčných poplatkov vzťahujúca sa na použitie, na právo alebo na informácie, za ktoré sa platia licenčné poplatky, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby také vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. V tom prípade sa zdaní časť platieb presahujúca túto sumu podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13
Zisky zo scudzenia majetku

(1) Zisky, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6 a nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tomto druhom štáte.

(2) Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou prevádzkového majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte vrátane

ziskov dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom), môžu sa zdaniť v tom druhom štáte.

(3) Zisky zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži prevádzke tých lodí alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

(4) Zisky zo scudzenia podielu na akciovom kapitále spoločnosti, alebo z podielu na osobnej obchodnej spoločnosti (partnership), truste alebo majetku, ktorých hodnota pozostáva priamo alebo nepriamo prevažne z nehnuteľného majetku, ktorý sa nachádza v zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto zmluvnom štáte, najmä:

a) tento odsek sa nevzťahuje na spoločnosť, osobnú obchodnú spoločnosť (partnership) alebo trust, ktoré nie sú spoločnosťou, osobnou obchodnou spoločnosťou (partnership), alebo trustom, podnikajúcimi v oblasti manažmentu nehnuteľností, ktorých majetok priamo či nepriamo pozostáva prevažne z nehnuteľného majetku, ktorý tá spoločnosť, osobná obchodná spoločnosť (partnership) alebo trust využíva na svoje podnikateľské činnosti.

b) Na účely tohto odseku pojem „prevažne“ vo vzťahu k vlastníctvu nehnuteľného majetku označuje hodnotu nehnuteľného majetku, ktorá presahuje 50 % súhrnnej hodnoty celkového majetku spoločnosti, osobnej obchodnej spoločnosti (partnership) alebo trustu.

(5) Zisky zo scudzenia majetku iného, ako sa uvádza v odsekoch 1, 2, 3 a 4, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14
Príjmy zo závislej činnosti

(1) Okrem ustanovení článkov 15, 17 a 18, platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania, podliehajú zdaneniu iba v tomto štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, možno také príjmy odtiaľ prijaté zdaniť v tom druhom zmluvnom štáte.

(2) Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, sa bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 zdania iba v skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak:

a) príjemca sa zdržiava v druhom zmluvnom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom zdaňovacom období, a

b) odmeny vypláca zamestnávateľ alebo sa vyplácajú v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého zmluvného štátu, a

c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne, ktorú má zamestnávateľ v tom druhom zmluvnom štáte.

(3) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku možno odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave, zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza miesto skutočného vedenia podniku.

Článok 15
Tantiémy

Tantiémy a iné podobné platby, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, možno zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 16
Umelci a športovci

(1) Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako zabávač, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec z tých osobne vykonávaných činností v druhom zmluvnom štáte, možno bez ohľadu na ustanovenia článkov 7 a 14 zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi priamo jemu samému, ale inej osobe, možno tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7 a 14 zdaniť v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatňujú na príjmy pochádzajúce z činností vykonávaných v jednom zmluvnom štáte umelcami alebo športovcami, ktorých návšteva toho štátu je úplne alebo prevažne podporovaná z verejných prostriedkov jedného alebo oboch zmluvných štátov alebo ich nižších správnych útvarov alebo miestnych orgánov. V tom prípade sa príjmy zdania len v tom zmluvnom štáte, ktorého je umelec alebo športovec rezidentom.

Článok 17
Dôchodky

(1) S výhradou ustanovení článku 18 odseku 2 dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu podliehajú zdaneniu, len v tomto zmluvnom štáte.

(2) Napriek ustanoveniam odseku 1 dôchodky a iné platby podľa verejného systému, ktorý je súčasťou systému sociálneho zabezpečenia jedného zmluvného štátu alebo jeho nižšieho správneho útvaru alebo miestneho orgánu podlieha zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

Článok 18
Štátna služba

(1) Platy, mzdy a iné podobné odmeny (iné ako dôchodky) vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho nižším správnym útvarom alebo miestnym orgánom toho zmluvného štátu fyzickej osobe za služby poskytované tomu zmluvnému štátu alebo jeho územnému správnemu útvaru alebo miestnemu orgánu podliehajú zdaneniu len

a) v tom zmluvnom štáte, alebo

b) v druhom zmluvnom štáte, ak sa služby poskytujú v tom štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom toho štátu

   1. je štátnym príslušníkom tohto štátu, alebo

   2. sa rezidentom toho štátu stala nielen z dôvodov poskytovania týchto služieb.

(2) Akýkoľvek dôchodok vyplácaný priamo alebo z prostriedkov, ktoré vytvoril jeden zmluvný štát alebo jeho územný správny útvar alebo miestny orgán, fyzickej osobe za služby poskytované tomu zmluvnému štátu alebo správnemu útvaru alebo miestnemu orgánu podlieha zdaneniu

a) len v tom zmluvnom štáte;

b) takýto dôchodok však podlieha zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym príslušníkom toho zmluvného štátu.

(3) Ustanovenia článkov 14, až 17 sa vzťahujú na platy, mzdy a iné podobné odmeny a na dôchodky za služby poskytované v súvislosti s podnikateľskou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo jeho územným správnym útvarom alebo miestnym orgánom.

Článok 19
Učitelia a vedeckí pracovníci

Fyzická osoba, ktorá je alebo bezprostredne pred príchodom do jedného zmluvného štátu bola rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorá na pozvanie vlády skôr uvedeného štátu alebo univerzity, fakulty, školy, múzea alebo inej kultúrnej inštitúcie v tom skôr uvedenom štáte alebo na základe oficiálneho programu kultúrnej výmeny sa v tomto štáte nachádza počas obdobia, ktoré nepresiahne dva po sebe idúce roky, a to len s cieľom vyučovania, prednášania alebo vykonávania výskumu v uvedenej inštitúcii, je v tomto štáte oslobodená od dane z príjmov za uvedené činnosti.

Článok 20
Študenti

(1) Platby, ktoré študent alebo žiak učilišťa, ktorý je alebo bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu bol rezidentom druhého zmluvného štátu, a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom zmluvnom štáte iba s cieľom štúdia alebo výcviku, dostáva na účely svojho pobytu, štúdia alebo výcviku, sa nezdania v tomto zmluvnom štáte, ak také platby majú zdroj mimo tohto zmluvného štátu.

(2) Bez ohľadu na ustanovenia odseku 1, odmeny, ktoré študent alebo žiak učilišťa, ktorý je alebo bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu bol rezidentom druhého zmluvného štátu, a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom zmluvnom štáte iba s cieľom štúdia alebo výcviku a ktorému plynú príjmy z prechodných služieb poskytovaných v tom skôr uvedenom štáte sa v tomto štáte nezdaňujú, ak tie služby súvisia s jeho štúdiom alebo výcvikom a ak odmeny za tieto služby sú potrebným doplnením jeho zdrojov na živobytie.

Článok 21
Iné príjmy

(1) Časti príjmov rezidenta jedného zmluvného štátu, bez ohľadu na to, kde je ich zdroj, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, sa zdaňujú len v tomto zmluvnom štáte.

(2) Ustanovenia odseku 1 sa nepoužijú na príjmy, okrem príjmov z nehnuteľného majetku definovaného v článku 6 odseku 2, ak príjemca takých príjmov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva podnikateľskú činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s tou stálou prevádzkarňou. V tom prípade sa použijú ustanovenia článku 7.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2, časti príjmov rezidenta jedného zmluvného štátu, ktoré majú zdroj v druhom zmluvnom štáte a ktoré nie sú uvedené v predchádzajúcich článkoch, môžu sa tiež zdaniť v tom druhom štáte.

Článok 22
Vylúčenie dvojitého zdanenia

(1) Platné právne predpisy v každom zo zmluvných štátov sa uplatňujú na zdaňovanie v príslušnom zmluvnom štáte okrem prípadov, ktoré táto zmluva upravuje inak.

(2) Dohodnuté bolo, že dvojité zdanenie sa vylúči podľa nasledujúcich odsekov tohto článku:

a) v prípade Kuvajtu, ak rezidentovi Kuvajtu plynú príjmy, ktoré sa podľa ustanovení tejto zmluvy môžu zdaniť v Kuvajte a v Slovenskej republike, Kuvajt umožní odpočítať daň z príjmov rezidenta vo výške rovnajúcej sa dani zaplatenej v Slovenskej republike; takéto odpočítanie však nepresiahne tú časť dane z príjmov vypočítanú pred odpočítaním, ktorá pripadá na príjmy, ktoré sa mohli zdaniť v Slovenskej republike,

b) v prípade Slovenskej republiky, Slovenská republika pri zdaňovaní príjmov svojich rezidentov môže zahrnúť do základu dane, z ktorého sa také dane ukladajú, časti príjmov, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto zmluvy zdaniť aj v Kuvajte, povolí však znížiť sumu dane vypočítanú z takého základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v Kuvajte; suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť dane platnej v Slovenskej republike vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré sa môžu zdaniť podľa ustanovení tejto zmluvy v Kuvajte.

(3) Na účely umožnenia zápočtu dane zaplatenej v zmluvnom štáte, daň zaplatená v druhom zmluvnom štáte zahŕňa daň, ktorá by mala byť uhradená v tom druhom zmluvnom štáte, ale bola odpustená alebo znížená podľa osobitných právnych predpisov toho druhého zmluvného štátu o investičných stimuloch alebo opatrení vytvorených na podporu hospodárskeho rozvoja.

Článok 23
Zásada rovnakého zaobchádzania

(1) Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s tým spojenými, ktoré sú iné alebo menej priaznivé ako zdanenie a s tým spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci toho druhého zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä z hľadiska rezidencie. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 vzťahuje aj na osoby, ktoré nie sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

(2) Zdaňovanie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, v tom druhom zmluvnom štáte nemôže byť nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov toho druhého zmluvného štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nemôže vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy, zľavy a zníženia daní z dôvodu osobného stavu alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.

(3) Ak sa neuplatnia ustanovenia článku 9 odsek 1, článku 11 odsek 7 alebo článku 12 odsek 6, tak úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu sú na účely stanovenia zdaniteľných ziskov toho podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného zmluvného štátu. Podobne, akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu budú na účely stanovenia zdaniteľného majetku takého podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby sa dohodli s rezidentom skôr uvedeného zmluvného štátu.

(4) Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne, priamo alebo nepriamo vlastní alebo ovláda rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v skôr uvedenom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním spojenými, ktoré sú iné či menej priaznivé ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného zmluvného štátu.

(5) Ustanovenia tohto článku sa nemôžu vykladať tak, že ukladajú zmluvnému štátu právny záväzok rozšíriť na spoločnosti druhého zmluvného štátu výhody prednostného alebo zvýhodneného zaobchádzania, aké priznáva svojim vlastným spoločnostiam alebo spoločnostiam

tretích štátov z dôvodu vytvorenia colnej únie, hospodárskej únie, zóny voľného obchodu alebo akejkoľvek regionálnej alebo subregionálnej dohody týkajúcej sa úplne alebo prevažne zdaňovania alebo pohybu kapitálu, ktorého súčasťou môže byť skôr uvedený zmluvný štát.

(6) Ustanovenia tohto článku sa uplatnia na dane každého druhu a charakteru bez ohľadu na ustanovenia článku 2.

Článok 24
Dohodovacie konanie

(1) Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto zmluvných štátov, predložiť svoj prípad príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 23 odsek 1, príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

(2) Ak príslušný orgán považuje námietku za oprávnenú a ak sám nie je schopný nájsť uspokojivé riešenie, vynasnaží sa prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným orgánom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní bez ohľadu na časové lehoty vo vnútroštátnych právnych predpisoch zmluvných štátov.

(3) Príslušné orgány zmluvných štátov sa vynasnažia vyriešiť vzájomnou dohodou ťažkosti či pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo vykonávaní tejto zmluvy. Môžu sa tiež vzájomne poradiť o vylúčení dvojitého zdanenia v prípadoch, ktoré neupravuje táto zmluva.

(4) Príslušné orgány zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať priamo vrátane spoločnej komisie zloženej z nich alebo ich zástupcov, s cieľom dosiahnuť dohodu v zmysle predchádzajúcich odsekov tohto článku.

Článok 25
Výmena informácií

(1) Príslušné orgány zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov vzťahujúcich sa na dane podľa tejto zmluvy, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou (najmä pokiaľ ide o predchádzanie podvodom alebo daňovým únikom). Výmena informácií nie je obmedzená článkami 1 a 2. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát dostal, sa budú považovať za daňové tajomstvo rovnako ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov toho štátu. Ak sa informácie v poskytujúcom štáte považujú za daňové tajomstvo, oznámia sa len osobám alebo orgánom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vymeriavaním alebo vyberaním daní, vymáhaním alebo trestným stíhaním súvisiacim s týmito daňami alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch týkajúcich sa daní podľa tejto zmluvy. Tieto osoby alebo orgány použijú takéto informácie len na tieto účely. Takéto informácie možno oznámiť pri súdnych konaniach alebo v právnych rozhodnutiach. Príslušné orgány prostredníctvom konzultácií vypracujú vhodné podmienky, metódy a techniky podľa ktorých sa realizuje výmena informácií a ak je to potrebné, upravia aj výmenu informácií o daňových únikoch.

(2) Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť

a) vykonať administratívne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy a správnu prax tohto alebo druhého zmluvného štátu,

b) poskytnúť informácie, ktoré by sa nemohli získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní tohto alebo druhého zmluvného štátu,

c) poskytnúť informácie, ktoré by odhalili obchodné, hospodárske, priemyselné, komerčné alebo profesijné tajomstvo, alebo obchodný postup, alebo informácie, ktorých prezradenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

(3) Ak zmluvný štát žiada informácie podľa tohto článku, druhý zmluvný štát využije opatrenia na získavanie požadovaných informácií, aj keď ten druhý zmluvný štát nepotrebuje informácie na vlastné daňové účely. Záväzok podľa predchádzajúcej vety podlieha obmedzeniu odseku 1 ale v žiadnom prípade sa nebudú tie obmedzenia vykladať tak, že umožňujú, aby zmluvný štát odmietol poskytnutie informácií len preto, že z vnútroštátneho hľadiska nemá záujem o tie informácie.

(4) V žiadnom prípade sa ustanovenia odseku 2 nebudú vykladať tak, aby umožňovali zmluvnému štátu odmietnuť poskytnutie informácie len z dôvodu, že informáciu vlastní banka, iná finančná inštitúcia, poverenec alebo osoba konajúca z titulu agenta alebo zástupcu alebo preto, že sa týka vlastníckych podielov na osobe.

Článok 26
Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa netýkajú daňových výsad, ktoré majú členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 27
Nadobudnutie platnosti

Táto zmluva podlieha schváleniu v súlade s vnútroštátnymi ústavnými postupmi oboch zmluvných štátov a nadobudne platnosť 60 dní od dátumu prijatia neskoršieho oznámenia potvrdzujúceho splnenie vnútroštátnych ústavných postupov. Ustanovenia tejto zmluvy sa v oboch zmluvných štátoch budú uplatňovať:

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy vyplatené alebo pripísané počnúc 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť,

b) v prípade ostatných daní na také dane, ktoré sa ukladajú za zdaňovacie obdobia počnúc 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť.

Článok 28
Trvanie a ukončenie platnosti

Táto zmluva zostane v platnosti na obdobie piatich rokov a potom sa bude naďalej uplatňovať na trojročné obdobie alebo obdobia, pokým niektorý zo zmluvných štátov písomne neoznámi tomu druhému svoj úmysel ukončiť zmluvu, a to najmenej šesť mesiacov pred ukončením počiatočného obdobia alebo akéhokoľvek nasledujúceho obdobia. V tom prípade sa v oboch zmluvných štátoch zmluva prestane uplatňovať

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy vyplatené alebo pripísané počnúc 1. januárom kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo doručené oznámenie o výpovedi,

b) v prípade ostatných daní v zdaňovacom období počnúc 1. januárom dňoch kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo doručené oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané v Bratislave, 13. novembra 2012, ktorý zodpovedá 28. Thul-Hijjah 1433 H, v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v jazyku slovenskom, arabskom a anglickom, pričom všetky znenia sú rovnako autentické. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v jazyku anglickom.

Za vládu Slovenskej republiky:

Peter Pellegrini v. r.

Za vládu Kuvajtského štátu:

Khalifa Musaed Hamada v. r.

Protokol

Pri podpise tejto Zmluvy medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Kuvajtského štátu o zamedzení dvojitého zdanenia a predchádzaní daňovému úniku v odbore daní z príjmov sa podpísaní dohodli, že nasledujúce ustanovenia tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy:

S ohľadom na článok 4 odsek 2 písmeno c):

Osoby, na ktoré sa vzťahuje odsek 2 písmeno c) sú:

1. The Gulf Investment Corporation,
2. The United Arab Shipping Company,
3. a ďalšie osoby, na ktorých sa dohodnú príslušné orgány zmluvných štátov výmenou diplomatických nót.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali tento protokol.

Dané v Bratislave, 13. novembra 2012, ktorý zodpovedá 28. Thul-Hijjah 1433 H, v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v jazyku slovenskom, arabskom a anglickom, pričom všetky znenia sú rovnako autentické. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v jazyku anglickom.

Za vládu Slovenskej republiky:

Peter Pellegrini v. r.

Za vládu Kuvajtského štátu:

Khalifa Musaed Hamada v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.